

תפילת שחרית

בכניסה לבית הכנסת:

וְאֲנִי בֶרֶב חֲסִדֶיךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחֹנָה אֶל־הַיִּכְל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: בְּבֵית אֱלֹהִים נִתְלַךְ בְּרִגְשׁ:
מִה־טִּבּוֹ אֶחָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֶתְךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בֶרֶב חֲסִדֶיךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחֹנָה אֶל־הַיִּכְל
קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: יְיָ אֱהַבְתִּי מְעֹן בֵּיתְךָ וּמָקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֹנָה וְאֶכְרַע אֶבְרָכָה
לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי: וְאֲנִי תַפְלִית־לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בֶּרֶב־חֲסִדֶיךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ	בְּטָרֶם כָּל יָצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצֹו כָּל	אֲזִי מָלַךְ שָׁמוּ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָכָלּוֹת הַכָּל	לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֵנָּה	וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית	וְלוֹ הָעֶז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי	וְצוֹר חֲבָלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמַגֹּס לִי	מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי	בַּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	אָדוֹנִי לִי וְלֹא אֵירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָלַךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה וּבְרָא בּוֹ נְקִבִּים נְקִבִּים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים: גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ שָׁאֵם וּפָתַח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר
לְהַתְקִיִם וְלַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוּלֵי כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנֵתָתָּ בִּי טְהוֹרָה (הִיא): אַתָּה בְּרָאתָה אַתָּה יָצַרְתָּה אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֹתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא: כָּל־זְמַן שֶׁתִּנְשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה (נְשִׁים: מוֹדָה) אֲנִי לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אָדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָּרִים מֵתִים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

גברים:	נשים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי (נכרי):	ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גויה (נכריה):
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:	ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני שפחה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה:	ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני כרצוני:

(יש אומרים: **ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מגביע שפלים:**)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על-המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעדי-גבר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל-צרכי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עוטר ישראל בתפארה:

(יש אומרים: **ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליצה כח:**)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך ודבקני במצותיך ואל תביאני לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ואל ישלח בי יצר הרע: ורחמי מאדם רע ומחבר רע: ודבקני ביצור הטוב ובמעשים טובים וכוח את-יצרי להשתעבד-לך: ותנני חיוס ובכל-יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואי ותגמלני חסדים טובים: ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני חיוס ובכל-יום מעיני פנים ומעוות פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן-ברית ובין שאינו בן-ברית:

רבון כל-העולמים לא על-צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה-צדקנו מה-ישועתנו מה-כחנו מה-גבורתנו: מה-נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל-הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל: כי רב מעשיהם תהו וימי חיהם הכל לפניך ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל הכל:

אבל אנחנו עמוך בני בריתך בני אברהם אהבה שנשבעת לו בחר המריה זרע יצחק יחידו שנשקד על גבי המזבח עדת יעקב בנה בכורך שמאחבתך שאהבת אתו ומשמחתך ששמחת בו

קראת את שמו ישראל וישרון:

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפארה ולברך ולקדש ולתן שבח והודיה לשמך: אנחנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתינו: אנחנו שאנו משכימים ומעריבים ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה ואומרים:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא משנברא העולם אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא: קדש את שמך על מקדישי שמך וקדש את שמך בעולמך: ובישועתך תרום ותגבית קרננו: ברוך אתה יי מקדש את שמך ברכים:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים: קבץ קניך מארבע כנפות הארץ: וכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם: ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה: אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנקרא עלינו וקיים לנו יי אלהינו מה שכתוב: בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:

ברכת התורה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה: והערבנא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל: ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו: ברוך אתה יי נותן התורה:

רק אומרים פרק הזה כשמברכים לפני עלות השחר.

יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה ותקדש קיימת לו לעולם הבא: ואלו הן - כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשקמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת אורחים ובקור חולים והכנסת פלה והלוינת המת ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם לחברו - ותלמוד תורה כנגד כלם:

תמיד - מקרא

וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיי כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנָיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעֹשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כְּתִית רְבִיעִית הִהִין: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂינָהּ בְּתֵר סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הִהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיי: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיי:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צֹפֶנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

בשבת:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבַּת בַּשַּׁבָּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

בראש חודש:

וּבְרֵאשֵׁי חֹדֶשְׁיִכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיי פָּרִים בְּנֵי־בֶקֶר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לִפְרֵי הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֹשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיי: וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הִהִין לִפְרֵי וּשְׁלִישִׁית הִהִין לְאַיִל וּרְבִיעִית הִהִין לַכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בַּחֲדָשׁוֹ לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיי עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

— איזהו מקומן - משנה —

(א) איזהו מקומן שלזבחים: קדשי קדשים שחיתטן בצפון: פֶּר וּשְׁעִיר שְׁלִיִּים הַכַּפֹּרִים שֶׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקַבֹּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן: וְדָמָן טָעִין הִזְיָה עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפָּרְכָת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהב: מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מַעֲכָבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הִזְיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שְׁלֹמִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן: אִם־לֹא נָתַן לֹא עָכָב:

(ב) פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וּשְׁעִירֵי הַנִּשְׁרָפִים שֶׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקַבֹּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן: וְדָמָן טָעִין הִזְיָה עַל־הַפָּרְכָת וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהב: מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מַעֲכָבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הִזְיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שְׁלֹמִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עָכָב: אֵלּוּ וְאֵלּוּ נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן:

(ג) חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיָּחִיד - אֵלּוּ הֵן חֲטָאת הַצִּבּוֹר שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וּשְׁלֹמִזְבֵּחוֹת - שֶׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וְקַבֹּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן: וְדָמָן טָעִין אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קַרְנוֹת: כִּיצַד עֹלָה בַּכֶּבֶשׂ וּפָנָה לְסוּבָב וּבֹא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מְזֻרְחִית מְזֻרְחִית צְפוֹנִית צְפוֹנִית מַעֲרָבִית מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית שְׁיָרֵי הַדָּם הִזְיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי: וְנֶאֱכָלִין לִפְנֵים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כֹהֲנָה בְּכָל־מֵאֲכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

(ד) הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים: שֶׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן וְקַבֹּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן: וְדָמָהּ טָעִין שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְיֵי לְאִשִּׁים:

(ה) זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות: אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות:

(ו) התודה ואיל נזיר קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין בכל העיר לכל-אדם בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות: המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפתנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

(ז) שלמים קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע: ונאכלין בכל-העיר לכל-אדם בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד: המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפתנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

(ח) הפסח והמעשר והפסח קדשים קלים: שחיתתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובלבד שיתן פנגד תיסוד שנה באכילתן: הפסח נאכל לפתנים והמעשר לכל-אדם: ונאכלין בכל-העיר בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד: הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד-חצות ואינו נאכל אלא למנוייו ואינו נאכל אלא צלי:

— תלמוד —

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת:

- (א) מקל וחמר.
 - (ב) ומגזרה שנה.
 - (ג) מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים.
 - (ד) מפלל ופרט.
 - (ה) ומפרט וכלל.
 - (ו) כלל ופרט וכלל, אי אתה דן אלא פעין הפרט.
 - (ז) מפלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל.
 - (ח) כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא.
 - (ט) כל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחד שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר.
 - (י) כל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר.
 - (יא) כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הפתוב לכללו בפרוש.
 - (יב) דבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו.
 - (יג) וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבוא הפתוב השלישי ויכריע ביניהם.
- יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמניות:

עטיפת הטלית והנחת התפילין

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להתעטף בציצת:

לפני הנחת התפילין של יד:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להניח תפילין:

לפני הנחת התפילין של ראש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על-מצנת תפילין:

כשסיים להדק את התפילין של ראש:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

כשקושר הרצועה על ידו אומרים:

וארשתוך לי לעולם וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתוך לי באמונה
וידעת אתי: